

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]

at direktøren ikke kan vælges som formand.

Det forekommer mig, at de foreslåede bestemmelser om indstilling til styrmands-eksamen modvirker en rationel uddannelse; således hindrer de, at den teoretiske uddannelse kan lægges på et tidligere tidspunkt i den samlede uddannelse, så jeg kan sige, at her er der i sandhed behov for begrebet fleksibilitet, som den højtærede minister henviste til i sin fremsættelsestale. Det må da være muligt at finde en formulering, der bedre svarer til bestræbelserne inden for andre uddannelsesområder med henblik på at effektivisere uddannelsen.

Hvad uddannelsen af radiotelegrafister og radiotelefonister angår, så er denne foreskrevet af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet på grundlag af en international konvention. Man tør vel godt hævde, at her er alle driftssikkerheds- og sprogmæssige hensyn imødekommet. Derfor forekommer det mig, at den højtærede minister ved de foreslåede bestemmelser går nogle skridt videre, går ud over det, som er nødvendigt. Efter lovforslaget bemyndiges handelsministeren nemlig til at foreskrive uddannelse ud over, hvad de nævnte hensyn kræver. Det ville jo svare til, at vi for stillinger i private virksomheder i land krævede, at vedkommende skal have gennemgået en af staten foreskrevet uddannelse, uden at kravet kan begrundes med beskyttelse af almene samfundsinteresser. Et sådant princip kan venstre i hvert fald ikke tiltræde. Jeg synes, at på dette konkrete område må vi som på andre områder gøre det sådan, at uddannelse ud over det sikkerhedsmæssige må være en sag mellem erhvervets parter.

Vedrørende lovforslagets bestemmelse om understøttelse til uddannelse skal jeg nøjes med at sige, at skibsfartserhvervets uddannelse bør jo sidestilles med andre erhvervmæssige uddannelser, og det må, som også det ærede medlem hr. Hans Pihl gjorde opmærksom på, præciseres tydeligere i lovteksten. Vi vil i hvert fald forebygge en risiko for, at medlemmerne af Sømændenes Forbund bliver ringere stillet, end tilfældet er i dag, og der må bringes overensstemmelse mellem reglerne i denne lov og

reglerne i lov om erhvervmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

Jeg skal så gøre nogle bemærkninger om forslaget til ændringer af bemandingsloven. Jeg lagde jo nok mærke til, at det ærede medlem hr. Hans Pihl sagde, at det var der vel ikke grund til at gøre mange bemærkninger om. Nej, sådan kan man jo se på det. Som noget nyt opererer lovforslaget med en aldersgrænse for hovmestre på 25 år. Det må da egentlig findes urimeligt; når man i almindelighed på alle andre områder kan få næringsbrev som 21-årig, hvorfor skal vi så op på 25 år her?

Forslagets bestemmelser om, at man skal have bestået matrosprøve for at få adgang til navigationsskolerne, synes uhensigtsmæssige, og i hvert fald er de ikke i fremsættelsen tilstrækkeligt begrundet.

Så kommer vi til en bestemmelse i forslaget, som jo ser meget uskyldig ud. Den højtærede minister foreslår, at det gældende krav om gennemgået sømandsskole for første udmønstring fra dansk havn skal udvides til fremtidig at gælde også for nord-europæiske havne. Som jeg sagde, lyder dette jo meget uskyldigt, men efter vor opfattelse er det ganske uacceptabelt. Jeg tror også godt, man kan driste sig til at sige, at forslaget her bygger på en fagforeningsbetragtning, som ikke har saglig argumentation bag sig. Det er måske derfor, man fra regeringshold går så stiltørdigt frem.

Den reelle grundelse for denne ændring er jo nemlig ikke et ønske om i videst muligt omfang at sikre, at dæksmandskabet i danske skibe har gennemgået den foreskrevne uddannelse, således som handelsministeren ellers var inde på det i sin fremsættelse. Kravet er jo reelt alene en imødekommelse af Sømændenes Forbunds ønske om at hindre ansættelse af udenlandske dæksfolk. Forbundet søger at give offentligheden det indtryk, at danske rederier foretrækker udenlandsk arbejdskraft, og dette er jo helt forkert. Danske rederier ser det selvfølgelig som en naturlig opgave, at der i danske skibe beskæftiges danske søfolk. At dette ikke er noget postulat fremgår af, at man i Danmarks Rederiforening har oplyst, at der i 1965 er udsendt 1.609 dæksfolk til skibe beliggende i udenlandske havne, og at det har kostet 1 mill. kr. at sende disse